

Peter Herbeck

Vera: Kaj pa moji otroci?

Toliko staršev in starih staršev je z menoj podelilo svoje skrbi glede vere svojih otrok in dejstva, da jo mnogi zapuščajo. To je zelo zaskrbljujoče in težko. Želim nekoliko spregovoriti o tem, zakaj se to dogaja in kaj lahko storimo glede tega.

Kaj se dogaja?

Najprej in predvsem moramo razumeti, da preživljamo duhovni konflikt epskih razsežnosti. V našem času vidimo propad krščanske kulture. Ko sem bil otrok, je bilo celo naše majhno mesto ob nedeljah zaprto, ker je bil način življenja ljudi - bodisi katoličanov, predanih kristjanov ali ne - spoštovanje in počastitev Gospodovega dne. Bilo je veliko občje spodbude, da bi skupnost verjela v Božje zapovedi in živela po njih in kdor je temu nasprotoval je utrpel javno škodo.

Danes se uveljavlja povsem drugačna kultura, ki bi jo lahko označili kot protikrščansko, posvetno in post krščansko. V njenem središču je povsem drugačen pogled na svet. Spremembe vključujejo različne pristope k pomenu stvari kot so zakon, začetek življenja in kaj pomeni biti človek. Ljudje se borijo za te stvari in agresivno izzivajo Cerkev. To stane ljudi - še posebej mlade, ki so nenehno vključeni v ta svetovni nazor prek družbenih medijev in industrije zabave, kjer te vrednote podpirajo trenutno kulturo.

Vendar to ne stane samo mlade temveč tudi odrasle. Stane nas, ko stojimo v veri in smo javno povezani s svojo vero. Ljudi danes prezirajo, ko ti zagovarjajo stvari v katere Cerkev dejansko verjame. Mladi danes čutijo pritisk, da ne bi bili poistoveteni s Cerkvijo, pritisk ki se ga morda niti ne zavedajo. Če nismo učenci, se preprosto umaknemo - in večina mladih danes ni učencev. Kot učenca pa mislim na nekoga, ki se je resnično srečal s Kristusom in se globoko v sebi odločil, da mu bo sledil. Kot učenca mislim na nekoga, ki ve kdo je Kristus in mu je predal svoje življenje ter živi molitveno življenje tudi z drugimi prijatelji, ki so ga v tem pripravljeni podpirati.

Drugič, škandali v Cerkvi so v zadnjih dveh desetletjih Cerkvi prinesli veliko sramu. V nekaterih primerih so mladi odšli iz istega razloga zaradi katerega so iz Cerkve odšli tudi starejši. Jezni so na Cerkev in jezni na vodstvo Cerkve zaradi tega, kako se je le to na škode odzvalo.

Tretji dejavnik pa se nanaša na to, v kakšnem odnosu je večina katoličanov glede svoje vere. Nedavne študije kažejo, da sedemdeset odstotkov katoličanov več ne verjame v resnično prisotnost Jezusa v evharistiji. Primanjkuje jim nekaj povsem osrednjega za vero. Druga nedavna študija kaže, da se je šestinšestdeset odstotkov katoličanov strinjalo, da je bil Jezus prvo in najpomembnejše ustvarjeno bitje, kar bi pomenilo da je bil ustvarjen, za razliko od tega kar izjavljamo v veroizpovedi in sicer, da je bil večno rojen od Očeta.

Večina katoličanov tudi verjame, da je bil Jezus odličen učitelj toda ne verujejo, da je Bog. To pomeni, da velik del prebivalstva ni evangeliziran ali ni prejel prave kateheze in zato ni ukoreninjen v veri tako intelektualno kot tudi ne v srcu, umu in duši, zaradi česar se je zelo težko upreti stališčem, ki so tako v nasprotju z vero.

Kako odgovoriti na situacijo?

Gledati, kako naši otroci zapuščajo vero nam lahko zlomi srce in zaradi tega lahko pretakamo solze v žalosti. Drugi blagor pravi: »Blagor žalostnim...« (Mt 5, 4) To je sicer dobro, vendar če žalujemo na zdrav način – tako da vpijemo k Bogu v miru svojega srca ali v svoji osebni molitvi.

Blagri se nadaljujejo: »Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.« (Mt 5, 4). Če se naslonite na Gospoda, vas bo potolažil v Svetem Duhu in prav tako vas bo potolažila tudi mati Marija.

Spustiti moramo vajeti iz svojih rok. Ko se naši otroci odločajo kot odrasli, je spuščanje vajeti za nas vaja razumevanja, da nad njimi nimamo nadzora ali moči. Včasih nas je tako strah in tako nas skrbi, da jih nenehno poskušamo držati. Čudovita ženska mi je pred kratkim rekla: "Tako težko je, ko se dobimo z mojimi otroki. Ves čas se samo prepiramo." Poskuša jih prepričati, naj tako rekoč ostanejo v čolnu vere. V določenem trenutku moramo spoštovati njihovo svobodo, kot Bog spoštuje našo svobodo. To vsekakor ne pomeni, da moramo opustiti vsako strategijo, ki bi jim pomagala nazaj k veri. Vendar intenzivni »spopadi« niso preveč produktivni. Najprej si priznajte, da nimate nadzora, nato pa opustite tudi vse ostale stvari.

Spustiti moramo obžalovanje. Mnogi ljudje so jezni nase, ker mislijo da svojih otrok niso pravilno vzgajali v veri. To je morda celo res, vendar nihče od nas ni popoln. Gospod ne želi, da ostanemo na tej točki. Hudič seveda želi, da ostanemo na tem mestu obžalovanja, da smo jezni in razočarani nad seboj. Hudičeva strategija je prav v tem, da izgubite upanje in živite naprej iz te slabe izkušnje. To pa je izguba časa. Jezus pravi, da imate sedemdesetkrat sedemkrat na dan pravico priti k njemu kot Božji otrok in mu izročiti svoje grehe. Če menite, da se morate česa pokesati, se pokesajte. Na neki točki se boste morda želeli pogovoriti z otrokom prav o tem in sicer v času, ko bo to zanj pomembno. V času, ko boste lahko izrazili žalost v svojem srcu, zaradi nekega pomembnega obdobja v življenju, ko ga niste vodili po Gospodovi poti. Nato to prepustite Gospodu v Njegove roke.

Opustiti moramo jezo. Mnogi ljudje so jezni na Cerkev, ker menijo da jim Cerkev ni bila v veliko pomoč. Njihovi otroci so hodili v katoliške šole, vendar so v času študija izgubili vero. To se resnično zgodi, ker je danes v mnogih katoliških ustanovah veliko zmede in ne učenčevstva. Ljudje pravijo: »Toliko sem vložil in ni pomagalo. Pravzaprav je oviralo.« To je nekaj, zaradi česar bi se lahko resnično pravično razjezili, in če bi se o tem lahko pogovorili z nekom, ki je del ustanove bi vam to lahko pomagalo pustiti stvari za seboj. Pomembno pa je, da ne ostajate v jezi. Sveto pismo pravi, naj sonce ne zaide nad vašo jezo (Ef 4,26) Ne pustite jezi, da se predolgo v vas »kuha«. Prepoznavajte jezo in jo predajte Gospodu. Če so ljudje s katerimi se morate pogovoriti, storite to na način, ki vam bo v pomoč pri reševanju tega vprašanja v vašem življenju. Če namreč vztrajate v jezi, postane to kot grenka korenina, ki ubije življenje Duha v vas. Taka jeza ubije veselje in ubije delo Duha v vas, ki pa je ključnega pomena, da lahko svojim otrokom pomagata ponovno obuditi vero.

Spremeniti moramo strategijo. Otrokom ne izražajte vselej samo svojega razočaranja. Otroci namreč vedo kaj mislite, zato pametno uporabite svojo energijo. Ne pozabite, da je večji tisti ki je v vas, kot tisti, ki je v svetu (1 Jn 4,4). Gospod ljubi vaše otroke bolj kot vi. Ustvaril jih je zase in jih bo zato zasledoval z vsem, kar ima. Sodelovanje z Gospodom pri njegovem načrtu in njegovem namenu zahteva predanost vsakodnevni molitvi. Prosite za pomoč mati Marijo in svetnike. Vsak dan recite: »Jezus, zaupam vate. Tebi zaupam svoje otroke.« Molite zanje pred Najsvetejšim in uporabite svojo energijo, da zanje stojite v veri. Ne bodite samo vznemirjeni in zaskrbljeni pred Gospodom; predajte mu svoje skrbi in strahove. Recite: »Gospod, prihajam k tebi poln tesnobe in strahu za svoje otroke. Želim jih predati Tebi. Ti Gospod si rekel: 'Nič ne skrbite' (Fil 4: 6). Želim živeti tako. Želim prejeti Tvojo milost in modrost ter vedeti, kako graditi odnos s svojimi otroci.« Hudič vas poskuša napolniti s tesnobo,

strahom in jezo. Naučite se, kako se tega osvoboditi, kako se nasloniti na Gospoda, mati Marijo in Svetega Duha.

Iščite Jezusa. Vsak dan poiščite njegovo voljo. Moč, ki jo potrebujemo bomo dobili, ko bomo izpolnjevali zapovedi, se redno udeleževali maše, prejemali zakramente in preživeli čas v Svetem pismu. Jezus je rekel, da moramo prebivati v njem in njegovi ljubezni (Jn 15, 4-5). Njegova popolna ljubezen bo pomagala pregnati strahove v našem življenju (1 Jn 4,18). Vsak dan se pogovorite z Jezusom iz srca. Recite: *»Gospod, ljubim te. Zaupam ti. Pomagaj mi, Gospod. Dajem ti tega otroka, dajem ti tega vnuka.»* Zaupajte Jezusu, da je v danem trenutku in vedno z vami, popolnoma vam je predan in rad govori z vami. Všeč pa mu je tudi, da ga poslušate. Prinesite vse pred Njega, bodite pa tudi v tišini, da ga boste lahko poslušali. Umirite in utišajte svoje srce, da boste lahko prejeli Njegovo besedo za vas. Preberite Sveto pismo, prejmite in sprejmite božje obljube za vas, kot je obljuba *»Jaz sem z vami vse dni do konca sveta«* (Mt 28,20). Rekel je: *»Dovolj ti je moja milost«* (2 Kor 12, 9). Prosite Gospoda za dovoljšno milosti za posebne izzive v vaši družini.

Pogovarjajte se z Jezusom vsak dan. Držite se njegovih obljub: naučite se jih, ponotranjite jih, živite od njih in ga ubogajte. Naredite tisto, za kar vas vodi Sveti Duh. Mati Marija je rekla: *»Karkoli vam reče storite.«* (Jn 2, 5) Če pa ga ne poslušate in se ne naslonite Nanj v tišini svojega srca, ne boste mogli slišati kaj vam naroča. Posebej v zvezi s tem kako želi, da sodelujete v poslanstvu. Gospod želi, da najprej poiščete Njega saj ste poklicani, ste Njegovi učenci in On ima poslanstvo za vas, ne glede na to, v katerem obdobju življenja ste in ne glede na to, kako omejena so vaša sredstva in vaš čas.

Predajte svoje skrbi Gospodu. Gospod želi zamenjavo. Vsak dan mu predajte svoje skrbi nato pa se lotite stvari, za katere želi da jih s časom dosežete prek talentov in zakladov, ki vam jih je dal. Predajte se tej veliki pustolovščini in poslanstvu, ki vam ga daje Gospod in ne dovolite, da vas zaskrbljenost, strahovi in laži sovražnika ustavijo tako, da bi želeli samo popustiti in odnehati. To si za vas želi sovražnik. Borite se proti temu. Eden od odličnih načinov za boj proti temu je Božja beseda.

Prisluhnite usmeritvam Svetega Duha. Sveti Duh vam bo pomagal prepoznati, kako in kdaj je najbolje komunicirati s svojimi otroki, ali pa početi stvari, ki jim bodo dnevno v pomoč. Prisluhnite njegovemu glasu. Dal vam bo naslutiti stvari. Dovolite mi da z vami podelim eno zgodbo: v nekem trenutku nisem bil prepričan, v kakšnem stanju je eden mojih sinov glede vere, kmalu pa se je moral vrniti na fakulteto. Pogovor z menoj ga ni zanimal. Takrat sem na zgoščenki poslušal govore nekega duhovnika in pomislil sem, da bi tudi mojemu sinu všeč zato sem mu predlagal, naj mu prisluhne na poti domov. Rekel je samo: *»Ok«* in jih vrgel v avto. O tem ni nikoli več nič rekel, toda med kasnejšim obiskom me je vprašal, ali imam še kakšnega od teh CD-jev. Seveda sem jih imel! Dal sem mu jih še nekaj, on pa mi nič ni rekel o tem ali jih posluša in ali so mu všeč. To je bil edini pokazatelj, ki sem ga imel. Toda preden sem mu jih prvič dal, sem molil pred Najsvetejšim zanj in čutil sem, kako je Gospod rekel: *"Razmisli, da bi mu ponudil te CD-je."* Nisem pritiskal nanj. Rekel sem samo: *"Hej! Mislim, da je bil ta tip kar dober. Bi ga rad poslušal?"* Moj sin je sedaj v veliko boljšem stanju glede vere in resnično sledi Gospodu. Hvaležen sem. Gospod pa želi pomagati tudi vam. Počnite in odločajte se za tisto kar prihaja iz miru in tistega, kar slišite od Gospoda in ne iz tesnobe ali strahu, ker bo slednje povzročilo več trenj, ne bo pa obrodile sadove.

»Ljubite jih brezpogojno.« Moja mama je to res dobro počela. Vsi so rekli: *"Vselej sem se počutil varno, mirno in ljubljeno ob babici."* Dvakrat ali trikrat na dan je molila rožni venec, včasih pa je k temu povabila tudi otroke. Morda takrat niso bili verniki, a babici skoraj nikoli ne bi rekli ne, ker so jo imeli radi. Nikoli jim tega ni vsiljevala, vendar je vselej bila prisrčna in ljubeča. Vsak dan so bili na njenem molitvenem seznamu in so izkusili njeno brezpogojno ljubezen. Tako Gospod želi, da gremo naprej: predajmo mu tesnobo in strah, ki ga nosimo in naj se naša ljubezen do njih izliva iz nas k njim na pozitiven način. Brezpogojno jih sprejemajte medtem ko vedno tiho molite in se duhovno bojujete in

Peter Herbeck, Vera: Kaj pa moji otroci?

vedno prosite za pomoč Svetega Duha ter vodstvo in podporo angelov in svetnikov. Ne dovolite, da vam sovražnik odvzame upanje.

Nikoli, nikoli ne obupajte. Vemo kako velik je Bog, kako nas ljubi in koliko mu pomenijo naše molitve. Poiščite način, kako se združiti (tudi prek Zoom-a) z ljudmi iz vaše župnije ali soseske, ki doživljajo isto. Spodbujajte drug drugega. Vzemite v roke Božjo besedo in se med seboj vprašajte: "*Katera je tvoja najljubša Gospodova obljuba v Svetem pismu?*" Izgrajujte drug drugega, naslonjeni na Božjo besedo in Njegove obljube. Ponotranjite jih, da boste lahko zgradili skupnost vere in spodbude. Podelite si med seboj svoje težave in skrbi glede svojih otrok in vnukov. Podelite tudi nekaj majhnih zgodb o Gospodovi slavi, ki jo doživljate in načinih, kako vam Gospod pomaga da greste naprej. Skupaj prinašajte svoje otroke in vnuke pred Gospoda in ne dovolite, da vam hudič ukrade veselje ali upanje.

Obrnite se na našo mati Marijo.

1. *»Zgodi se mi po tvoji besedi«* (Lk 1, 38). Naj bo to drža vašega srca: Gospod, vate zaupam! Ne bom dovolil, da bi me kar koli ustavilo da bi te poslušal in ti sledil. Zahvaljujem se ti za klic v mojem življenju, zgodi se mi po tvoji besedi.
2. *»Moja duša poveljuje Gospoda«* (Lk 1, 46). Tudi v težkih časih je Marija razglasila zmago in Božjo veličino. To je tisto kar bi moralo priti iz naših src, ne pa malodušje ali strah. Vsak dan razlašajte njegovo veličino in njegovo zvestobo.
3. *»Karkoli vam reče storite.«* (Jn 2, 5).

Ponotranjenje teh besed in vztrajnost v njih nas bo okrepila in nam pomagala. Naredite vse, kar vam Gospod poreče o vašem življenju. Zaupajte v Gospodovo dobroto in končno zmago. Storite vse, kar vam pove, da je potrebno za odnos z vašimi otroci v ljubezni.

Prevod z dovoljenjem avtorja: Leon Pavlič, julij 2021

